

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 63638-2/ODK-2025

Praha 24. dubna 2025

Počet listů/stran: 6/11

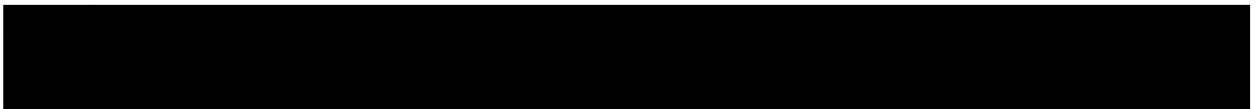
R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo o stížnosti [redacted] (dále jen „žadatel“ či „stěžovatel“), ze dne 1. dubna 2025 na postup povinného subjektu – hl.m. Prahy, Magistrátu hl.m. Prahy (dále též jako „povinný subjekt“) při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 17. března 2025,

t a k t o :

Výše úhrady za poskytnutí informací, stanovená v oznámení povinného subjektu ze dne 1. dubna 2025, sp. zn. S-MHMP 232884/2025, č. j. MHMP 246727/2025 s e podle § 16a odst. 7 písm. b) InfZ s n i ž u j e z částky 5 500,- Kč na částku 4 750,- Kč.

Účastníci řízení:

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Ministerstvu vnitra byla dne 14. dubna 2025 (dopisem sp. zn. S-MHMP 232884/2025, č. j. MHMP 327246/2025 ze dne 8. dubna 2025) předložena stížnost žadatele na postup povinného subjektu při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 17. března 2025. Z předloženého spisu vyplynulo následující:

2. Žadatel se na povinný subjekt obrátil dne 17. března 2025 s žádostí o poskytnutí následujících informací:
„žádost o grant, rozpočet, vyúčtování a to ve vztahu k těmto dotacím:
1) *název: JATKA 78, číslo projektu 074*
2) *název: CIRK LA PUTYKA 2018, číslo projektu BC/272, číslo smlouvy DOT/62/05/005444/2018*
3) *název: CIRK LA PUTYKA 2019 – 2020, číslo projektu AC/026, číslo smlouvy DOT/62/05/005525/2018*
4) *název: CIRK LA PUTYKA 2021 – 2024, číslo projektu AA/001, číslo smlouvy DOT/62/05/007492/2020*
5) *název: Cirk la Putyka, Kruh který spojuje, číslo projektu AA/003, číslo smlouvy DOT/62/05/011538/2024 (jen žádost o grant a rozpočet)*
pro vyloučení pochybností uvádím, že požaduji kopie uvedených dokumentů včetně jejich příloh (i nepovinných). Informace prosím zašlete na email [REDACTED]“
3. Povinný subjekt nejprve dne 18. března 2025 zveřejnil na své úřední desce dokument nazvaný *„Výzva k vyjádření k přijaté žádosti o poskytnutí informace“* (č. j. MHMP 238532/2025), kterým vyzval dotčené osoby (společnosti) k vyjádření se k podané žádosti ve lhůtě do 25. března 2025. Dne 18. března 2025 pak povinný subjekt rovněž svým přípisem č. j. MHMP 239506/2025 informoval žadatele o prodloužení lhůty pro poskytnutí informace o 10 dní s odkazem na § 14 odst. 6 písm. a) InfZ (vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost).
4. Následně pak povinný subjekt svým přípisem ze dne 1. dubna 2025, č. j. MHMP 246727/2025 žadatele informoval o výši úhrady za poskytnutí informací dle § 17 odst. 3 InfZ. Konkrétně uvedl, že se z jeho strany jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Celkem se *„jedná o 5 žádostí o dotace a 9 vyúčtování k těmto žádostem (jedná se i o víceleté dotace – k jedné žádosti je tedy více vyúčtování)“*. Dle *prvotního prověření se jedná o stovky stránek dokumentů“*. K samotnému rozpisu jednotlivých úkonů při vyřizování žádosti pak povinný subjekt uvedl následující (citace textu):
„V návaznosti na výše uvedené uvádíme rozpis činností vč. vyjádření časové náročnosti, které byly provedeny při ukázkovém vyhledávání požadovaných informací na vzorku 1 žádosti o dotaci (včetně vyúčtování):
1. *zpracování prvotního kontrolního přehledu požadovaných žádostí a vyúčtování dotací v systému ISFP – celkem 30 minut*
2. *ověření každé jednotlivé žádosti v systému ISFP:*
a. *vyhledání žádosti - 2 minuty*
b. *otevření detailu žádosti - 1 minuta*
c. *ověření detailu příloh žádosti a uložení – 10 minut*

d. příprava a anonymizace pro následné poskytnutí žadateli na základě InfZ (průměrně se jedná o 60 stran). – 45 minut

3. ověření vyúčtování dotace v systému ISPF:

a. vyhledání vyúčtování – 2 minuty

b. ověření detailu vyúčtování – 1 minuta

c. ověření detailu příloh vyúčtování – 10 minut

d. příprava k anonymizování pro následné poskytnutí žadateli na základě InfZ (průměrně se jedná o 120 stran) – 1 h 30 minut

4. průběžná kontrola, zpracování závěrečného dokumentu k předání k žádosti – 3 hodiny

Zpracování 5 žádostí o dotace a 8 vyúčtování k těmto žádostem zabere celkem **22 hodin a 4 minut.**

Celkem je tedy nutné, aby úřední osoba, která v této době nemůže vykonávat jinou pracovní činnost, věnovala vyhledávání a zpracování Vámi požadovaných informací 22 h a 4 minuty.

V souladu se Sazebníkem úhrad za informace je částka vypočtena následujícím způsobem:

5 žádostí x 58 minut = 290 minut = 4 hodiny 50 minut

8 vyúčtování x 103 minut = 824 minut = 13 hodin 44 minut

+ zpracování prvotního kontrolního přehledu výpůjček = 30 minut = 0,5 hodiny

+ zpracování závěrečného přehledu = 180 minut = 3 hodiny

celkem je tedy třeba pro zpracování požadovaných informací 22 hodin a 4 minuty (tzn. 22 celých hodin)

22 hodin x 250 Kč = 5 500 Kč.

Tuto částku tvoří úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledávání a je stanovena Sazebníkem úhrad za informace poskytované podle InfZ ve výši 250,- Kč za každou celou hodinu.

S ohledem na uvedené Vás tedy vyzýváme **k úhradě částky 5 500 Kč.**“

5. Na toto oznámení zareagoval žadatel svojí stížností ze dne 1. dubna 2025. V ní uvedl následující (citace pochází z textu této stížnosti):

„K tomu předně uvádím, že jde o učebnicový příklad účelového kladení překážek poskytnutí informací ve snaze vyhnout se poskytnutí informací.

Již na první pohled žádost o informace nijak nevybočuje z běžných žádostí, které zpoplatněny nejsou. Stěžovatel obdobné informace získává z ostatních městských částí bez požadavků na tisícové částky. Požadavek na úhradu těchto nákladů je evidentně v rozporu se zákonem:

Poukazuje na rozsudek Nejvyšší správní soud, 1 As 281/2020-42, [4164/2021 Sb. NSS], kde je v právních větech uvedeno:

I. Naplnění ústavního práva na informace (čl. 17 Listiny základních práv a svobod) je klíčovým prvkem vztahu mezi státem a občanem. Proto zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují. Omezení či podmiňování této informační povinnosti podléhá

restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněno (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). To platí i o úplatnosti (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací (§ 17 uvedeného zákona).

II. Přístup k informacím má být svobodný (bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení). Úplatnost souvisí s tím, že vyhledání informací bude pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (kvůli konkrétním podmínkám u povinného subjektu, množství požadovaných informací nebo jejich povaze). Povinný subjekt proto musí odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání (§ 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) a nejde o vyhledávání běžné (zvláště jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti).

III. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace nutné a kolik času na vyhledávání informace bude potřeba. Ačkoliv je sazba stanovena nařízením vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, musí být z rozhodnutí povinného subjektu jasné, jak byla konkrétně určena. Náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací (§ 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) musí být vždy reálné (byť ne zcela přesné) a nesmí odrazovat žadatele od toho, aby informace vůbec vyžadovali. Při stanovení sazby z průměrných osobních nákladů je třeba započítat nikoliv všechny zaměstnance, ale jen ty, kteří se na vyhledávání informací mohou reálně podílet.

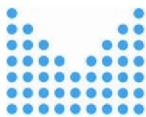
Je zcela zřejmé, že vůbec nejsou splněny podmínky pro požadování finanční náhrady uvedené v tomto rozsudku. Nejsou naplněny ani podmínky ustanovení § 147 odst. 1 InfZ, kde je uvedeno:

„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“

To že nejde o mimořádně rozsáhlé vyhledávání potvrzuje i fakt, že stěžovatel v minulosti běžně získával obdobně rozsáhlé informace právě od povinného subjektu. K tomu stěžovatel dokládá v příloze poskytnutí informací o dotacích pod č.j. MHMP 365199/2024 ze dne 27.2.2024. Dále poukazují na fakt, že sám povinný subjekt zcela nedávno v můj prospěch zrušil sdělení výše úhrady ÚMČ Praha 11 v obdobné věci. Konkrétně šlo o rozhodnutí č.j. MHMP 126913/2025 ze dne 20.2.2025, které rovněž posílám v příloze. Jsem dále připraven na výzvu nadřízeného orgánu doložit řadu dalších podobně rozsáhlých informací, které jsem od povinného subjektu obdržel.

Konečně stěžovatel poukazuje na to, že sám MHMP ho opakovaně označil za společenského hlídačského psa a veřejný zájem na poskytnutí informací je tak ještě silnější.“

6. Dne 14. dubna 2025 byla nadřízenému orgánu dopisem sp. zn. S-MHMP 232884/2025, č. j. MHMP 327246/2025 ze dne 8. dubna 2025 předložena stížnost

žadatele ve smyslu § 16a odst. 5 InfZ. Povinný subjekt především zopakoval chronologii vyřizování podané žádosti, kdy k nutnosti zpoplatnění poskytnutí požadovaných informací uvedl následující (citace textu předkládací zprávy): „Vyhledávání podkladů pro poskytnutí informací bylo časově náročné vzhledem ke skutečnosti, že se jednalo:

o podklady uložené již u odboru Archiv hl. m. Prahy a bylo nutno si jejich vypůjčení vyžádat (příloha č. 7)

u projektů staršího data (2018-2022) bylo od příjemců dotace v rámci vyúčtování vyžadováno větší množství dokladů, a to položkový rozpis celého projektu (včetně dodání veškerých kopií daňových dokladů a dokladů o úhradě). V případě daňových dokladů jsou na řadě z nich uvedeny tzv. dotčené, což bylo pro povinný subjekt časově náročné.“

K podané stížnosti pak povinný subjekt uvedl následující (citace textu předkládací zprávy): „Nad výše uvedené povinný subjekt k námitce stěžovatele, že „nejde o mimořádně rozsáhlé vyhledávání, což potvrzuje i fakt, že stěžovatel v minulosti běžně získával obdobně rozsáhlé informace právě od povinného subjektu a k tomu dokládá v příloze poskytnutí informace o dotacích pod čj. MHMP 3645199/2024 ze dne 27.2.2024“ uvádí, že v případě těchto informací se jednalo o dotace ve výrazně nižších finančních objemech, tudíž i doklady doložené k vyúčtování byly v daleko menším počtu. Navíc žadatel nevyžadoval i kopie daňových dokladů, na kterých by se případně musela anonymizovat některá data, proto byl objem práce daleko menší a povinný subjekt poskytnutí informace nezpлатnil. Některé z dotázaných dotací byly navíc nepřidělené nebo nepřijaté.

Zbylé námitky žadatele shledává povinný subjekt vzhledem k výše uvedenému postupu, který jsme nadřízenému orgánu nastínili a vzhledem ke skutečnostem vyplývajícím z postupovaného správního spisu, jako irelevantní.“

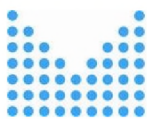
II.

7. Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací, jež spadají do samostatné působnosti hl.m. Prahy. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu konstatovat, že nadřízeným orgánem hl.m. Prahy je Ministerstvo vnitra (dle § 1 odst. 1 zákona č.131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, je hl. m. Praha hl. městem, obcí i krajem).
8. Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 3 InfZ.

III.

9. Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu a dospělo k závěru, že stížnost je částečně důvodná.
10. V ustanovení § 17 odst. 1 InfZ je stanoveno: *Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Podle ustanovení § 17 odst. 3 InfZ platí, že v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Dále je v § 17 odst. 3 InfZ stanoveno, že z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.*
11. Pokud by povinný subjekt vůči stěžovateli nesplnil oznamovací povinnost v souladu s § 17 odst. 3 InfZ, nárok na úhradu nákladů podle § 17 odst. 4 InfZ ztrácí. V posuzovaném případě je zřejmé, že povinný subjekt právo na úhradu nákladů uplatnil včas. Oprávnění žádat úhradu nákladů tedy podmiňuje předchozí písemné oznámení podle § 17 odst. 3 InfZ, ze kterého musí být zřejmé, v jaké výši je úhrada požadována, na základě jakých skutečností, a jakým způsobem byla tato výše vyčíslena. To znamená, že požadavek úhrady nákladů v souvislosti s poskytnutím informací dle InfZ musí být v takovém oznámení náležitě odůvodněn.
12. Nadřízený orgán se proto nejprve při přezkumu oprávněnosti požadavku na úhradu nákladů spojených s vyřízením předmětné žádosti zaměřil především na způsob, jímž byla výše úhrady stěžovateli sdělena, resp. zdůvodněna.
13. Z oznámení o výši úhrady by žadatel měl být schopen posoudit, zda informace, které mu budou vydány, odpovídají předmětu jeho žádosti, a zda povinný subjekt výši náhrady stanovil způsobem odpovídajícím zákonu. V této souvislosti lze odkázat i na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb. a k části týkající se § 17 InfZ (k bodům 41 a 42), v níž se mimo jiné uvádí: „...Cílem změn v tomto ustanovení je zajistit, aby se žadatel vždy dozvěděl, jakým způsobem povinný subjekt k požadované částce došel, na jakých skutečnostech ji zakládá“. Jinými slovy zasláná výzva musí být dostatečným způsobem a dostatečně konkrétně odůvodněna, tj. musí žadateli řádně zdůvodnit, jaké konkrétní činnosti a v jakém rozsahu povinný subjekt musí (by musel) provést, aby dostal své informační povinnosti, a to tak, aby mohl žadatel nezbytnost požadovaných nákladů přezkoumat.
14. Z předmětného oznámení o výši úhrady ze dne 1. dubna 2025, č. j. MHMP 246727/2025 (dále jen „Oznámení“) je zjevné, že povinný subjekt opírá svůj požadavek na úhradu nákladů spojených s vyřízením žádosti o jeden konkrétní druh výdajů – a to výdaj za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Povinný subjekt stěžovatele informoval o tom, že se jedná o celkem 5 žádostí o dotace a celkem

8 vyúčtování k těmto žádostem (vzhledem k tomu, že některé dotace byly víceleté, existuje k nim více vyúčtování). Na tomto místě nadřízený orgán pouze upozorňuje na „chybu v psaní a počtech“ povinného subjektu, kdy v předmětném Oznámení je nejprve uvedeno, že se jedná o celkem 9 vyúčtování a teprve dále v textu se hovoří o 8 vyúčtováních. Správný údaj je 8 vyúčtování a s tímto údajem rovněž povinný subjekt správně počítal při kalkulaci konkrétní výše úhrady (k této záležitosti se nadřízený orgán ještě krátce vrátí v další části tohoto rozhodnutí).

15. Přímo v textu Oznámení povinný subjekt připustil, že vzhledem k rozsáhlosti požadovaných dokumentů (stovky stránek) provedl pouze ukázkové vyhledávání na vzorku jedné žádosti o dotaci včetně jejího vyúčtování. K tomuto postupu přitom nadřízený orgán konstatuje, že není nijak v rozporu s InfZ, pokud povinné subjekty při určení výše úhrady postupují tímto způsobem. Jinak řečeno, je v souladu s InfZ, pokud výši úhrady stanoví kvalifikovaným odhadem, typicky vyhledáním části žádaných informací a odhadem potřebného času a nákladů na dokončení vyhledání. Zákonnost takového postupu potvrzuje i judikatura, namátkou lze zmínit nález Ústavního soudu č. j. I. ÚS 1083/16-1 ze dne 21. května 2019, či rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 183/2019-23 ze dne 10. června 2020.
16. K samotnému vyúčtování pak povinný subjekt ve svém Oznámení rozčlenil jednotlivé úkony do celkem 4 kategorií (viz přepis Oznámení v odstavci 4 tohoto rozhodnutí). Body č. 1 a č. 4 se týkají jednak prvotního kontrolního přehledu, jednak závěrečného zpracování odpovědi a časové dotace zde uvedené (30 minut u bodu č. 1 a 3 hodiny u bodu č. 4) platí pro vyřízení žádosti jako celku, tj. jsou účtovány pouze jednou. Body č. 2 a č. 3 se pak věnují ověřování konkrétní vzorové dotace a vzorového vyúčtování. Časové dotace zde uvedené jsou proto následně násobeny počtem dotací (5 dotací) a počtem vyúčtování (8 vyúčtování).
17. Co se týče bodů č. 2 a č. 3, nemá nadřízený orgán žádné důvodné pochybnosti v tom smyslu, že by časové údaje zde uvedené byly nějakým způsobem nadsazené či nerealistické. Jednotlivé kroky (rozepsané v rámci podbodů a až d) dávají smysl, stejně tak i čas věnovaný ke splnění těchto kroků považuje nadřízený orgán za odpovídající a nikterak přehnaný. Vzhledem k tomu, že vyřizující úředník musí skutečně prostudovat každou jednotlivou stránku předmětných dokumentů, aby dokázal posoudit, zda text neobsahuje nějaké údaje, které by bylo nutno chránit před poskytnutím, časová dotace stanovená na cca 45 sekund na jednu stránku jistě není přehnaná.
18. Na tomto místě nadřízený orgán rovněž připomíná, že součástí správního spisu bylo vedle samotného Oznámení i vnitřní sdělení povinného subjektu nazvaný Protokol o činnosti k vyřízení žádosti o informace (dále jen „Protokol“), zpracovaný konkrétními zaměstnanci, kteří jednak vyhledali požadované informace, jednak provedli ukázkové vyhledávání na vzorku jedné dotace a jednoho vyúčtování. Tento

Protokol (byť jej pochopitelně stěžovatel neměl k dispozici) je základním podkladem pro údaje uvedené v Oznámení, přičemž nadřízený orgán konstatuje, že tyto údaje jsou ve vzájemné shodě. Z textu Protokolu ostatně vyplývá i výše zmíněný „překlep“ povinného subjektu, kdy v textu Oznámení na jednom místě hovoří o celkem 9 vyúčtováních. Z textu Protokolu je však zřejmé (a je to zde i podrobněji rozepsáno), že se jedná pouze o 8 vyúčtování. Stejně tak z textu Protokolu vyplývá, že se celkově jedná o 1271 stran, které je pro kompletní vyřízení žádosti nutno vyhledat, uložit a případně anonymizovat (tedy fakticky pročíst).

19. Co se pak týče bodu č. 1 (zpracování prvotního kontrolního přehledu požadovaných žádostí a vyúčtování dotací), i zde nadřízený orgán rozumí tomu, že samotnému vyhledávání musely nutně předcházet určité přípravné kroky, tedy především nalezení požadovaných informací. Samozřejmě obecně platí, že by nemělo jít k tíži žadatele o informace, pokud má povinný subjekt „nepořádek“ ve svých databázích a je tak nucen strávit nepřiměřené množství času tím, aby požadované informace vůbec vyhledal (resp. tento neefektivně strávený čas by neměl být účtován žadateli k proplacení). Nicméně v nyní řešeném případě se zjevně jedná o několik dotací a vyúčtování, řešených v období několika let, přičemž jedna z dotací musela být dokonce vyžádána od odboru Archiv hl.m. Prahy. Časová dotace 30 minut, stanovená povinným subjektem v textu oznámení na provedení těchto přípravných úkonů tak – ve světle výše uvedeného – nepůsobí nijak nepravděpodobně či přehnaně.
20. Jako problematický tak lze dle názoru nadřízeného orgánu vyhodnotit pouze bod č. 4, kde povinný subjekt stanovil časovou dotaci 3 hodiny pro něco, co pouze obecně popsal jako „*průběžná kontrola, zpracování závěrečného dokumentu k předání k žádosti.*“ Samotné Oznámení a stejně tak ani Protokol však neobsahují žádné bližší podrobnosti o tom, jaké konkrétní činnosti by si měl stěžovatel (a stejně tak i nadřízený orgán) pod touto činností představit. Nadřízený orgán se může pouze domnívat, že jako zpracování závěrečného dokumentu by bylo možné chápat vyhotovení samotné odpovědi stěžovateli, nicméně časová dotace 3 hodiny pro takovýto úkon se mu již jeví jako značně přehnaná. Stejně tak ani termín „průběžná kontrola“ není nijak blíže definován, přičemž nadřízený orgán má za to, že kontrola toho, zda jsou požadované informace např. řádně přezkoumány a anonymizovány v chráněných částech, by měla být již součástí samotného „pročítání“ jednotlivých stran požadovaných dokumentů – tedy něčeho, co je ze strany povinného subjektu již zpoplatněno v rámci bodu č. 2 a č. 3.
21. Vzhledem k absenci bližšího odůvodnění toho, z jakých důvodů požaduje povinný subjekt úhradu nákladů za činnosti uvedené v bodě č. 4, proto nadřízený orgán dospěl k závěru, že **požadavek povinného subjektu na úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání nelze v tomto bodě považovat za důvodný**. Bylo tedy nutné od celkového času, spočítaného povinným subjektem (22 hodin a 4 minuty) odečíst

právě tyto 3 hodiny, které nebyly povinným subjektem řádně zdůvodněny. Vzhledem k hodinové sazbě za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací ve výši 250,- Kč/hod. tak tedy bylo nutné snížit částku požadovanou povinným subjektem o celkem 750,- Kč. **S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 7 písm. b) InfZ snížil výši požadované úhrady z částky 5 500,- Kč na částku 4 750,- Kč.**

22. Vedle samotného „vlastního“ posouzení se nadřízený orgán zabýval i argumenty, které stěžovatel uvedl ve své stížnosti (text stížnosti viz odstavec 5 tohoto rozhodnutí). Stěžovatelovy námitky lze v zásadě shrnout do dvou kategorií. První z nich je ta, že se ze strany povinného subjektu nemůže jednat o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, což odůvodňuje tím, že již v minulosti se na povinný subjekt obracel s obdobnými žádostmi o informace, přičemž tyto informace od povinného subjektu obdržel bezplatně (k čemuž doložil i kopii jednoho takového bezplatného poskytnutí s tím, že je připraven doložit i další případy). Druhá námitka pak je ta, že stěžovatel argumentuje svým postavením tzv. společenského hlídacího psa (které již v minulosti uznal i sám povinný subjekt) a tedy silnějším veřejným zájmem na poskytnutí těchto informací právě stěžovateli.
23. K první námitce musí nadřízený orgán předně v obecné rovině konstatovat, že pokud určitý správní orgán vyřeší v konkrétním případě určitou záležitost jedním způsobem, není možné takovou skutečnost chápat tak, že by od té doby bylo nutné ve druhém i všech následujících případech postupovat vždy stejným způsobem. Pokud tedy v nyní řešeném případě vyřídil povinný subjekt v jednom případě žádost o informace tak, že tyto informace poskytnul bez toho, aniž by po žadateli požadoval úhradu, nelze tento fakt chápat tak, že by musel v budoucnu za obdobných podmínek postupovat opět naprosto stejným způsobem. Ostatně i dostupná judikatura (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 88/2006-132 ze dne 21. července 2009) výslovně hovoří o odchýlení se od vlastní ustálené praxe (viz právní věta *„Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi.“*).
24. Nadřízený orgán navíc na tomto místě upozorňuje, že aby mohla být určitá praxe hodnocena jako „ustálená“, nemůže se jednat o jeden či dva případy, ale o větší počet. Ovšem i pokud přihlídneme ke stěžovatelovu tvrzení, že podobných případů bylo více (tj. že od povinného subjektu již v minulosti vícekrát obdržel podobné informace bezplatně, resp. bez toho, že by povinný subjekt požadoval úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací), nelze tuto skutečnost hodnotit tak, že by povinný subjekt nemohl úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací po stěžovateli už nikdy právoplatně požadovat. Je totiž třeba si rovněž uvědomit, že

povinné subjekty mají dle § 17 InfZ pouze právo (tj. nikoliv povinnost) žádat úhradu nákladů. V praxi to znamená, že povinné subjekty často poskytují informace bezplatně i v situacích, kdy by určitou úhradu nákladů za svoji „práci“ požadovat mohly – nicméně ji z nějakých důvodů nevyžadují. Nadřízený orgán nemá důvod nevěřit tvrzením žadatele, že v minulosti skutečně povinný subjekt u obsahově obdobných žádostí žádnou úhradu nepožadoval. To však nic nemění na tom, že toto právo na úhradu nákladů povinný subjekt má (a vždycky měl) a pokud se jej nyní nově rozhodne použít, je takový postup v souladu s InfZ. Tato námitka stěžovatele tak dle názoru nadřízeného orgánu neobstojí.

25. Co se pak týče druhé námitky, zde musí nadřízený orgán rovnou konstatovat, že tato námitka je nepřípadná. Zatímco u první námitky bylo možné uznat minimálně to, že je relevantní alespoň vzhledem k předmětu stížnosti (stížnost na výši úhrady), tato druhá námitka nemá ani tuto relevanci. Argumentace postavením tzv. společenského hlídacího psa by byla případná v situaci, kdy by povinný subjekt např. vydal rozhodnutí o odmítnutí požadovaných informací s tím, že stěžovatel nemá nárok se s takovými „citlivými“ informacemi seznamovat. Pak by mělo smysl zabývat se samotnou osobou stěžovatele a jeho případným privilegovanějším postavením oproti „řadovým“ žadatelům o informace. V nyní řešeném případě se však jedná o stížnost na výši úhrady (tj. na to, zda bylo možné úhradu vůbec žádat a pokud ano, zda byla řádně vypočtena a zdůvodněna). Postavení samotného stěžovatele (zda je či není společenským hlídacím psem) v této fázi vyřizování žádosti o informace nehraje žádnou roli. Ostatně už ze samotného faktu, že povinný subjekt stěžovatele vyzval k úhradě nákladů, lze přitom dovozovat, že je připraven požadované informace (nebo alespoň jejich část po případné anonymizaci) stěžovateli poskytnout. Argumentace postavením stěžovatele jako společenského hlídacího psa je tak v tuto chvíli minimálně předčasná, ne-li zbytečná. Pouze nad rámec celé věci si pak nadřízený orgán dovoluje poznámku v tom smyslu, že pokud je konkrétní žadatel o informace skutečně v postavení společenského hlídacího psa, neznamená pro něj tato okolnost žádné zvýhodnění v tom smyslu, že by (na rozdíl od běžných žadatelů o informace) měl požadované informace automaticky dostávat bezplatně.
26. Dle ust. § 16a odst. 7 písm. b) InfZ *nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. d) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že výši úhrady nebo odměny sníží; v případě, kdy dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje obdobně podle § 16 odst. 5 věty druhé s tím, že povinnému subjektu přikáže požadovanou informaci žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne zaplacení úhrady či odměny.* Nadřízený orgán se tudíž dále zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky stanovené druhou částí tohoto ustanovení, tzn. zda dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti a zda je na místě postupovat podle § 16 odst. 5 věty druhé InfZ.

27. Pokud jde o právní a skutkový stav, nadřízený orgán neměl v rámci řešení podané stížnosti k dispozici samotné požadované informace, tj. celkem 1271 stran, o nichž hovoří sám povinný subjekt v textu svého Protokolu. Ostatně ani sám povinný subjekt ještě neprostudoval všechny požadované dokumenty, a tedy ani on sám (natožpak nadřízený orgán) není v tuto chvíli schopen zodpovědět, které části požadovaných informací je možno poskytnout a které nikoliv. Nadřízený orgán tak z logiky věci nemůže v souladu s § 16a odst. 7 písm. b) InfZ postupovat *obdobně podle § 16 odst. 5 věty druhé InfZ*, které ukládá vydání informačního příkazu (vždy) pokud nadřízený orgán *neshledá důvody pro odmítnutí žádosti*, tj. neshledá-li existenci zákonného důvodu bránícího zpřístupnění informace. Nadřízený orgán proto postupoval pouze podle první části § 16a odst. 7 písm. b) InfZ, tj. ve výroku svého rozhodnutí pouze snížil výši úhrady požadovanou povinným subjektem.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 InfZ podat rozklad.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

Rozdělovník:

1. Rozhodnutí bude oznámeno doručením do datové schránky povinného subjektu – hl.m. Prahy, Magistrátu hl.m. Prahy, Odbor kultury a cestovního ruchu, Oddělení ekonomické a právní, Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1 – ke sp. zn. S-MHMP 232884/2025.
2. Rozhodnutí bude oznámeno (doporučeně s dodejkou) stěžovateli – [REDACTED] do vlastních rukou.
3. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Martin Vašica
tel. č.: 974 816 485
e-mail: posta@mv.gov.cz